

De minister van justitie
d.t.v. mr. P.B.C.D.F. van Sasse van Ysselt
Directoraat-Generaal Wetgeving, Rechtspleging en Rechtsbijstand
Directie Wetgeving
Postbus 20301
2500 EH 's-Gravenhage

Kenmerk: UIT 467/ONTWK WSK

Geachte heer Holthuis,

9 juli 2002

conceptwetsvoorstel wijziging
verjaringsregeling

Bij brief van 28 februari 2002 (Uw kenmerk: 514905/02/6) verzocht U de Raad voor de Rechtspraak (hierna: de Raad) om commentaar op het conceptwetsvoorstel wijziging verjaringsregeling. De adviesaanvraag is via het dagelijks bestuur van de presidentenvergadering voor advies doorgeleid aan het Landelijk overleg van voorzitters van strafsectoren. De Raad respecteert de keuze om de verjaringstermijnen als voorgesteld te wijzigen.

mr. W.J.H. Stemker Köster

Tel: 070- 361 97 06
Fax: 070-361 97 46

De Raad vraag wel Uw aandacht voor het volgende.
De conceptmemorie van toelichting riep de vraag op of een andere variant voor de verjaringsregeling wellicht te overwegen is. Gedacht zou kunnen worden aan de variant waarbij het enkele tijdverloop het feit doet verjaren en waarbij de vraag naar de stuiting van de verjaring niet (meer) relevant is. Daargelaten de strafbare feiten die niet leiden tot een strafrechtelijke interventie, is stuiting van de verjaring door daden van vervolging immers eerder regel dan uitzondering zodat een strafbaar feit zelden zal verjaren binnen de verjaringstermijn, die involge artikel 70 Wetboek van Strafrecht voor het betreffende feit geldt. Om de verjaring niet eindeloos opnieuw na stuiting te laten aanvangen, wordt thans voorgesteld dat de verjaringstermijn nooit langer mag duren dan twee keer de voor dat strafbare feit geldende verjaringstermijn.
In de rechtspraktijk ontstaan in voorkomende gevallen vaak problemen over de vraag welke de daden van vervolging zijn die de verjaring doen stuiten en op welk moment de stuiting ingaat, dan wel eindigt. Dit levert extra discussie en extra werkzaamheden op voor de rechter-commissaris, de raadkamer en ter terechtzitting.

Het komt voor dat meerdere rechters in de loop van een procedure geroepen zijn over dit punt een uitspraak te doen.

Uit een oogpunt van beperking van de werklust zou men zich wellicht kunnen voorstellen dat de regeling voor de stuiting van de verjaring van artikel 72 Wetboek van Strafrecht komt te vervallen en dat –bijvoorbeeld- als uitgangspunt voor verjaring door enkel tijdverloop de in het thans voorgestelde lid 2, laatste volzin van artikel 72 Wetboek van Strafrecht bedoelde maximale termijn komt te gelden.

Met vriendelijke groet,

D.J. van Dijk
Lid Raad voor de rechtspraak